

Sygn. akt IV CZ 33/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. J.

przeciwko Gminie S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Towarzystwa

Ubezpieczeń F. SA

o zapłatę, rentę i ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 czerwca 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 kwietnia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanej Gminy Miejskiej S. w sprawie z powództwa A. J. o zapłatę, rentę i ustalenie. Sąd wskazał, że strona pozwana otrzymała odpis wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 31 stycznia 2007 r., tak więc termin do wniesienia apelacji upływał w dniu 14 lutego 2007 r. Tymczasem apelacja pozwanej została wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r.

Pozwana w zażaleniu wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Żaląca zarzuciła, że w dniu 31 stycznia 2007 r. doręczenie wyroku z uzasadnieniem nastąpiło do rąk osoby nieupoważnionej do odbioru pism, która dopiero w dniu 2 lutego 2007 r. przekazała je osobie upoważnionej.

W sprawie, odbiór pisma dokonał pracownik żalącej. Potwierdził odbiór przybijając pieczęć zawierającą oznaczenie pozwanej oraz zwrot „biuro obsługi interesanta”. Inne pisma sądowe w sprawie, adresowane do pełnomocnika żalącej zawierają taką samą adnotację. Pomimo tego, ich odbiór przez pracownika biura obsługi interesanta nie był wcześniej kwestionowany. Pisma te docierały do pełnomocnika procesowego żalącej. Zarówno doręczający korespondencję listonosz, jak i nadawca, mieli podstawy do uznania, że kwitujący ją pracownik jest osobą upoważnioną do jej odbioru.

Przewidziane w art. 133 § 2 k.p.c. upoważnienie do odbioru korespondencji sądowej może być udzielone w sposób dorozumiany (por. zwłaszcza postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., sygn. akt II CKN 509/99, OSNC 2000 r. Nr 2, poz. 42). Zatem Sąd II instancji trafnie przyjął, że doręczenie apelacji pełnomocnikowi żalącej było procesowo skuteczne z dniem 31 stycznia 2007 r.

Należy też wskazać, iż dalsze okoliczności podnoszone przez żalącą, a więc dwudniowe opóźnienie w przekazaniu wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikowi oraz brak powiadomienia go o tym, że pismo wpłynęło już 31 stycznia 2007 r. są okolicznościami związanymi z niewłaściwą organizacją przyjmowania

korespondencji przez żalącą i jej pełnomocnika, przez co nie mogą być tu uwzględnione.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).